

ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣುಗಳ ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯುವ ಹಸುರಿನ ಕಾಂತಿ ಬಿಂಕದಿಂದ ಮಿರಿಮಿರಿ ಮಿಂಚಿತು.

ಅದು ಕೊಂಕಿಸುವ ಉತ್ತಮ ನೀಲಕಂಠದ ಸೊಬಗಿಗೆ, ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಎತ್ತಿ ಇಡುವತ್ತ ತಿರಿಯನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವ ಬಿನ್ನಾಣಕ್ಕೆ, ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುವ ತುರಾಯಿಯ ಚಲನಾ ವೈಖರಿಗೆ ಜಗತ್ತೆ ಸೋಲುತ್ತಿತ್ತು! ಹಾಗೆರುವಾಗ ಹೆಣ್ಣುನವಿಲು ಸೋಲದಿರುವುದೇ? ಅದು ಕುಣಿಯುವ ಇನಿಯನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಬಿಗಿದ ಲಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಳೆದು ಹೀರವಂತೆ ಅರಳಿದ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ ಅಯ್ಯೋ, ಹಾ! ಕದ್ದು ಅಡಗಿದ್ದ ಓರ್ವ ಬೇಡರವನು ಬಿಟ್ಟು ಮೃತ್ಯುವು ಬಾಣ, ಅದೊ ಗಂಡು ನವಿಲ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟು, ನೆತ್ತರು ಉಚ್ಚಳಿಸಿ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದೆ! ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿ ಬಿದ್ದು, ನೆಗೆನೆಯುವ ಆ ರಕ್ತದಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಮಯೂರನೆಯ ಸಂಜೆಯ ಓಕುಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದ ಕಾಡಿನ ಹಸುರಿನಂತೆ ಕೆಂಪೇರಿ ಕರುಣ ಭೀಕರವಾಯಿತು! ಪ್ರಣಯ ನೃತ್ಯದ ಮೋಹ ಸಂಕಲ್ಪ ಗುಳ್ಳೆಯು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಒಡೆದುಹೋಯಿತು!

ಮಯೂರವು ಬಾಣದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಾಯದೆ ನರಳುವ ದನಿ ಹೊಮ್ಮಿಸಿ ಚೀರಿದಳು, ಯಮನ ವೇಗದಿಂದ ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಕಪ್ಪನೆಯ ಬೇಡನು ನುಗ್ಗಿ ಬಂದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮಯೂರಿ ಬೆದರಿತು. ಪ್ರಾಣ ಭಯದಿಂದ ಪ್ರಾಣೇಶನ ಮರಣ ಮುಖವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಎದೆಗೆಟ್ಟು ಆರ್ತನಾದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ದೂರದ ಕಾನನದ ಒಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು.

ಕೂರ ಶಬರನು ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಗಿಡುವ ಆ ಸುಂದರ ಮಯೂರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹರ್ಷದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ವರ್ಷಮೇಘವು ರಮ್ಯ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹೊತ್ತು ಆಗಸದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ನಡೆದು ಹೋದನು

ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಾಣ್ಣನಂ ಕಾಣದಿರೆ ಪೊತ್ತುವುದು ಹರಣದಿರೆ

ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತ ಬರಲು ಮಯೂರಿಯು ಒಂಟಿತನಕ್ಕೆ ಬಳಲಿ ಬೇಸತ್ತಿತು. ವಿರಹದಿಂದ, ಪ್ರಿಯತಮನ ಸಮಾಗಮದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹೃದಯ ಬೆಂದಿತು. ನವಿಲುಕಲ್ಲಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯಿತು! ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯ ಇನಿಯನನ್ನು ಕಾಣದ ಅದರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಉರಿ ಹೊತ್ತಿತು. ಆ ಕೇಳಿಯು ಪತಿಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕರೆಕರೆದು ಹುಚ್ಚು ಗಿಜ್ಜೇರಿ ಸುತ್ತುತ್ತ ಕರೆಕರೆದು ಅತಿ ಶೋಕ ಭಾರದಿಂದಿರಲು ಹುಚ್ಚು ಗಂಟಿತ್ತಿದ ರಾತ್ರಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಗದ ಆಸೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿತು! ಹಾಗೆ ಮಯೂರಸತಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತ ಚಿತ್ರಾಂಗಿಯು ಸವ್ಯಾಸತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಉನ್ನತೆಯಂತೆ ಕರೆದು ಒರಲುತ್ತು ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಕೈಯ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರ ಕಂಡಿತು. ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮದನನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರಳಾದ ಚಿತ್ರಾಂಗಿಯು ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನನು ಮರುಳಾಗಲು, ಅವನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ವ್ರತಕ್ಕೆ ಸೋಲಾಯಿತು. ಅರ್ಜುನ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯರು ನಿಸರ್ಗದ ನಡುವೆ ಪ್ರಣಯ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ವಿಹರಿಸಿದರು. ಜಡ ಜಗತ್ತು ಜೀವಗೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಣಯದ ಉನ್ಮಾದದಲ್ಲಿ ನವಜೋಡಿ ವಿಹರಿಸತೊಡಗಿತು. ಮನದನ್ನೆಗೆ ಪಾಂಡವರ ಕಥೆಯನ್ನು ಅರ್ಜುನ ಹೇಳಿದರೂ, ಚಿತ್ರಾಂಗದ ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಇಟ್ಟಳು. ಚಿತ್ರವಾಹನ ಪುತ್ರಿ ಹಾಗೂ ಇಂದ್ರನ ಮಗನು ಎಣೆವಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ, ಚಿತ್ರಾಂಗದಗೆ ಮನ್ಮಥನು ನೀಡಿದ್ದ ಕರುಣೆಯ ಗಡುವು ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂತು. ತಾನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಣ್ಣಾಗುವ ಆತಂಕ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯೊಳಗೆ ಬಲಿಯತೊಡಗಿತು. ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ತನ್ನ ಸೋದರರನ್ನು ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು.



ಹೋದ ನಂತರ, ಅವಳ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ದಶರಥ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಹರ್ಷ ಶೋಕಗಳೆರಡೂ ಹೆಚ್ಚಿದವು. ದುಃಖಾಗಿ ಕಿಡಿಗೊಂಡಗೂಡಿ ಸಂತೋಷದ ಕಂಬನಿಗಳು ಹೊನಲಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋದವು. ಅದರಂತೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯು ತನ್ನ ಇನಿಯನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕಂಡ ತಕ್ಷಣ ಇಮ್ಮಡಿಸಿದ ದುಃಖದಲ್ಲಿಯೆ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣು, ಎದೆ, ಗಲ್ಲ, ತುಟಿ, ಕೆನ್ನೆ, ಹಣೆಗೆ ಒತ್ತಿಗೊಂಡಳು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತಿರದೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು, ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ ಅಳುತ್ತ ಅಡವಿಯ ಆ ನೆನದ ನೆಲಕುಲ್ಲಿನ ತರಗು ಸಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಮಲಗಿದಳು. ಅಲೆದಾಡುವ ತಂಗಾಳಿ ತೀಡಿತು. ಪುಷ್ಪ ಹಾಗೂ ಫಲಭರಿತ ಮಧುಮಯ ವೃಕ್ಷಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ನಡೆದಳೆ ಶಿಬಿರದೆಡೆಗೆ, ಗರ್ಭಿತ ರಹಸ್ಯ ತಾನಾಗಿ

ಅಂಗನೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು. ಅಳುತ್ತಾಳುತ್ತ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದಳು. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅವನು ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಅತಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಬಯಸಲಾರದೆ ಬಯಸುತ್ತ - ಅರಸಿಯು ಅರಸುತ್ತ, ಸುತ್ತಲೆತ್ತಲೂ ನೋಡಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಬನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಗಿಲೆಯೊಂದು ಕುಕಿಲುತ್ತು ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು.

ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವೆನೆಂದು ನೀಡಿದ್ದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಭಾಮಿನಿಯು ಸಮಾಧಾನದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ನಡೆದಳು. ಹರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಅವನ ಹರಕೆಯ ಪ್ರಸಾದ ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ರಮಣನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ತಾನು ಗರ್ಭಿತ ರಹಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಶಿಬಿರದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದಳು!

ಮಾರನೇ ದಿನ ಮೂಡಲ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೆನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಲಾಬಿಯ ರಂಗು ಅರಳಿ ಕೆಂಪೇರಿತು. ಆ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯು ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶಿಬಿರವನ್ನು

ತೆಗೆದು, ಸೈನ್ಯವೆದ್ದು ನಡೆಯಿತು. ಅದರ ವಿಜಯ ಭೇರಿರವಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಬೆಸುಗೆ ಬಿರಿಯುವಂತಿತ್ತು. ಚೈತ್ರವಾಹಿನಿಯ ಸೇನೆಯು ದಿವಸ ದಿವಸಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಿತು. ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿತು.

ಚಿತ್ರವಾಹನ ನೃಪನ ನೆಚ್ಚಿನ ರಾಜಧಾನಿ: ಮಣಲೂರು ಪಟ್ಟಣ

ಚಿತ್ರವಾಹನ ನೃಪನ ನೆಚ್ಚಿನ ರಾಜಧಾನಿ ಮಣಲೂರು ಪಟ್ಟಣವು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೆ ಕಡಲ ಕರೆಯಂತೆ ಮೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಆ ಸೇನೆಯು ಸಮುದ್ರಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸುವಂತೆ ಹರ್ಷ ಘೋಷದಿಂದ ಆಕಾಶ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತುಂಬಿತು. ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಧೀರವೂ ದೀರ್ಘವೂ ಆದ ಕೋಟಿಯು ಸುತ್ತಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದು ಹುಚ್ಚುಗಂಟಿಕ್ಕುವುದರಿಂದಲೇ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಭೂ ದೇವಿಯ ಹುಚ್ಚುಗಂಟು ಎನ್ನುವ ರೀತಿ ದುರ್ಗ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತ್ತು.

ಅದು ಭೀಕರ ಆಕಾರದಿಂದ ಬೀಗುವ ಸಾವಿರ ತಲೆಯ ಸರ್ಪದಂತೆ ಹೆಡೆಯತ್ತಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದರ ಕೊತ್ತಳ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗಗನವನ್ನು ಚುಂಬಿಸುವ ಕೋಲ್ಮಿಂಚಿನ ರೀತಿ ಡೆಂಕಣಿಯ ಸಾಲುಗಳು (ಕೊತ್ತಳಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಉದ್ದವಾದ ಸಬಳದಂತಹ ಒಂದು ಆಯುಧ ವಿಶೇಷ) ಮಿರು ಮಿರುಗಿ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಆ ಕೋಟಿಯು ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಡೆ (ಆಳುವೇರಿ) ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ಸುತ್ತಲೂ ಪಾತಾಳದಂತಹ ಕಂದಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು.

ಆ ಕೋಟಿಯ ಒಳಗಡೆ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮಹಲು, ಭವನ, ಸೌಧಗಳು ಒತ್ತಾಗಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿದ್ದವು. ಆ ಭವನಗಳು ಅಮೃತಮಯ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಆವರಿಸಿದ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಗೋಪುರಗಳು ಚಿನ್ನದ ಲೇಪನದಿಂದ ಕೂಡಿ ವ್ಯೋಮಮಂಡಲವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಿವಿದು ಉಕ್ಕಿದ್ದ ರೀತಿ ಇದ್ದವು. ಅವು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಕಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ಕೋರೈಸಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

(ಸಶೇಷ)